

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Lenky Oulíkové a Mgr. Miroslava Makajeva v právní věci

žalobce: **P. H.**,
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
se sídlem Legerova 148, Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
se sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2022, č. j. 133487/2020/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Rakovník (dále jen

„správní orgán I. stupně“) ze dne 3. 9. 2020, č. j. MURA/39842/2020, a toto rozhodnutí potvrdil. Správní orgán I. stupně zamítl žalobcovy námitky proti záznamům bodů podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za přestupky, jimiž dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, a provedený záznam 12 bodů potvrdil.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobce předně namítá, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. Z předložených rozhodnutí vydaných ve věcech shodných či obdobných dle jeho názoru vyplývá ustálenost praxe správních orgánů – správní orgány se zabývají způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž byly do bodového hodnocení žalobce zaznamenány body. K žalobě přitom žalobce přiložil rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, rozhodnutí Městského úřadu Černošice ze dne 26. 3. 2019, č. j. MUCE 20789/2019 SO, a rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK - 24343/2020. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
3. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
4. Za nedostatečnou specifikaci přestupku žalobce považuje, je-li v příkazovém bloku uvedeno pouze „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít. Tedy aby bylo možné vyloučit, že byl přestupek spáchán mimo pozemní komunikaci. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
5. Žalobce dále podrobně namítá údajné nedostatky příkazového bloku ze dne 16. 4. 2018, který dle jeho názoru nepředstavuje způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Dle žalobce v tomto příkazovém bloku není konkrétně vymezeno protiprávní jednání a není z něj bez důvodných pochybností patrné, komu, kdy, kde, za jaký přestupek a kým byla pokuta uložena, v jaké výši tato pokuta byla uložena a kde, kdy a kým bylo toto rozhodnutí vydáno.
6. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. V obsáhlém vyjádření k žalobě připomenul mj. judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž se podává, že na obsah pokutového (příkazového) bloku nelze uplatňovat přemrštěné požadavky. K žalobním námitkám vztahujícím se k náležitostem příkazového bloku ze dne 16. 4. 2018 žalovaný uvedl, že se jedná o námitky totožné s odvolacími body, v nichž žalobce tvrdil nečitelnost a

nedostatečnost všech myslitelných údajů tohoto příkazového bloku. Se všemi námitkami se však již žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

7. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti:
8. Dne 25. 4. 2018 podal žalobce ke správnímu orgánu I. stupně – poté, co mu bylo oznámeno, že ke dni 16. 4. 2018 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů – námitky proti všem záznamům bodů v registru řidičů a navrhl, aby správní orgán I. stupně doplnil správní spis o jednotlivá rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků podléhajících bodovému hodnocení.
9. Součástí správního spisu je výpis z bodového hodnocení řidiče, podle kterého byly žalobci za přestupek ze dne 7. 11. 2015 zaznamenány 2 body, za přestupek ze dne 12. 9. 2016 zaznamenány 3 body, za přestupek ze dne 18. 6. 2017 zaznamenány 2 body, za přestupek ze dne 3. 9. 2017 zaznamenány 2 body a za přestupek ze dne 16. 4. 2018 zaznamenány 3 body. Posledním ze spáchaných přestupků, tj. dne 16. 4. 2018, žalobce dosáhl celkem 12 bodů.
10. Součástí spisu jsou rovněž jednotlivá správním orgánem I. stupně obstaraná oznámení o uložení pokuty v příkazním, resp. blokovém řízení a kopie příkazových, resp. pokutových bloků o spáchání přestupku.
11. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, územního odboru Jindřichův Hradec, dopravního inspektorátu, ze dne 17. 4. 2018 (dále jen „oznámení o uložení pokuty ze dne 17. 4. 2018“) žalobce dne 16. 4. 2018 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více. Přílohou oznámení je příslušný pokutový blok.
12. Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2019, č. j. MURA/3924/2019, správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl a současně potvrdil záznamy provedené na základě příslušných příkazových, resp. pokutových bloků.
13. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, jemuž žalovaný vyhověl. Rozhodnutím ze dne 5. 5. 2020 rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil, neboť zjistil, že správní orgán I. stupně nevyrozuměl žalobce dle § 65 odst. 2 správního řádu o tom, že – poté, co bylo řízení přerušeno – v řízení pokračuje, a rovněž z důvodu, že nevyrozuměl žalobce o jeho právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu.
14. Rozhodnutím ze dne 3. 9. 2020 správní orgán I. stupně námitky žalobce opětovně zamítl a současně opětovně potvrdil záznamy provedené na základě příslušných příkazových, resp. pokutových bloků. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že provedl kontrolu záznamů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce), které byly učiněny na základě příslušných oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, resp. oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Uvedl, že zkontroloval též správnost a úplnost vyplněných údajů na pokutových, resp. příkazových blocích. Z obsahu bloků správní orgán I. stupně dovodil, že všechny bloky obsahují povinné údaje, přestupkové jednání bylo řádně popsáno, a to včetně právní kvalifikace. Podpisem na blocích žalobce souhlasil s projednáním v blokovém (příkazním) řízení, a vzdal se tak možnosti zajištění dalších

důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem. Bloky jsou dle správního orgánu I. stupně dostatečným právním podkladem pro zapsání bodů do registru řidičů.

15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání s argumentací obdobnou té, kterou později uplatnil v žalobě. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění se ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Žalovaný uvedl, že porovnáním jednotlivých oznámení o uložení pokut s doloženými příkazovými, resp. pokutovými bloky nezjistil žádné rozpory. Správní orgán I. stupně jakožto orgán evidující bodové hodnocení řidiče dle žalovaného postupoval v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí podrobně zabýval jednotlivými záznamy v bodovém hodnocení řidiče. K záznamu do bodového hodnocení řidiče, který byl učiněn na základě přestupku, kterého se měl žalobce dopustit dne 16. 4. 2018 a za který mu byly zaznamenány 3 body, žalovaný uvedl následující:

„Záznam vedený pod bodem č. 1, byl učiněn ke dni 16.04.2018, tedy správně ke dni nabytí právní moci příkazového bloku, a to na základě Oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., kterého se odvolatel dopustil porušením ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., když dne 16.04.2018 v 14:57 hodin, jako řidič motorového vozidla tovární značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy 50 km/h, stanovenou zvláštním právním předpisem, v obci o 20 km/h a více, konkrétně pak o 21 km/h, když mu byla naměřena rychlost 74 km/h, po zvážení možné odchylky měřicího zařízení (-3km/h při rychlosti do 100 km/h), pak prokazatelně rychlost 71 km/h.

K předmětnému záznamu bodů správní orgán I. stupně správně na základě námitek odvolatele vyžádal příslušný příkazový blok ze dne 16.04.2018, série AC/2017 č. bloku: C1539762. Příkazový blok na pokutu na místě zaplacenou byl řádně a čitelně vyplněn; v kolonkách č. 1.-4. je zde přesně zajištěna osoba přestupce, když je zde uvedeno jméno i příjmení pokutovaného řidiče/odvolatele, jeho datum narození, adresa místa pobytu, včetně ověření jeho totožnosti číslem dokladu (řidičského průkazu). V kolonce č. 5. je přestupkové jednání řádně uvedeno jak datem, časem i místem ‚sil. X, V.‘, tak i plně srozumitelně popsáno jak slovy: ‚překročil nejvyšší povolenou rychlost R 50/74/71‘, tak i vyjádřeno příslušným paragrafovým zněním zákona č. 361/2000 Sb., tedy ust. ‚§ 18/4‘. V následné kolonce č. 6. je řádně a srozumitelně uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle ‚§ 125c/1f3‘ zákona č. 361/2000 Sb. Z vyznačení v kolonce č. 7. vyplývá forma zavinění – nedbalost. Z kolonky č. 8. je dále zcela zřetelná výše pokuty v částce 1.000,- Kč, doplněná odpovídajícím textem. V kolonkách č. 9.-10. je řádně vyplněno místo a datum uložení předmětného příkazového bloku, nechybí zde razítko a označení zmocněného orgánu, jméno, příjmení, služební číslo policisty a jeho podpis, v kolonce č. 11., kde je na příkazovém bloku uvedeno, že přestupce souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuje, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a potvrzuje převzetí části B bloku, je uvedeno, že tak odvolatel učinil dne 16.04.2018, což stvrdil svým podpisem. Jelikož se v případě tohoto rozhodnutí příkazem na místě jednalo o přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. (překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem v obci o 20 km/h a více), byly odvolateli do bodového hodnocení zaznamenány 3 body, neboť odvolatel se právě tímto přestupkem dopustil jednání, uvedeného v Příloze zákona č. 361/2000 Sb., ve znění platném a účinném v době příslušné tomuto záznamu, za které bylo zaznamenání právě 3 bodů stanoveno. Odvolatel vůči předmětnému příkazovému

bloku uplatnil mimořádný opravný prostředek, s návrhem na zahájení přezkumného řízení však nebyl úspěšný, když tento byl příslušným správním orgánem Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, odboru služby dopravní policie, shledán jako nedůvodný, jak vyplývá z jeho sdělení ze dne 13.07.2018, č. j.: KRPC-91444-7/ČJ-2018-0200DP. Odvolací správní orgán tak s ohledem na shora uvedené neshledal námitky odvolatele, vznesené vůči záznamu bodů na podkladě tohoto příkazového bloku, důvodné.“

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
17. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
18. O žalobě rozhodl soud bez jednání, jelikož žalobce ani žalovaný na výzvu soudu nesdělili, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasili, a proto se jejich souhlas s tímto postupem presumuje (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žaloby soudem

19. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 3 téhož ustanovení, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
20. Soud konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018 - 40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017 - 23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019 - 32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017 - 62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019 - 42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či „standardního“ přestupkového řízení) a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán

veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.

21. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. příkazním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, č. 2145/2010 Sb. NSS). Pokutový blok je zpravidla zapotřebí si vyžádat i tehdy, pokud účastník svými námitkami zpochybňuje, že pokutový blok obsahuje všechny předepsané náležitosti (a to i např. z důvodu jejich neurčitosti a nesrozumitelnosti), a tedy je způsobilým podkladem pro záznam bodů.
22. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných pokutových a příkazových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v pokutových a příkazových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v blokovém (přestupky spáchané ve dnech 7. 11. 2015, 12. 9. 2016 a 18. 6. 2017) a v příkazním (přestupky spáchané ve dnech 3. 9. 2017 a 16. 4. 2018) řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným pokutovým (příkazovým) blokem a že žalobce pokutové (příkazové) bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti pokutového bloku podle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, a náležitosti příkazového bloku podle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku).
23. Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče. Žalobce v žalobě poukazuje na rozhodnutí Městského úřadu Hlučín, Městského úřadu Černošice, Krajského úřadu Jihočeského kraje a Magistrátu města Kladna, z nichž dovozuje povinnost správních orgánů zabývat se způsobilostí jednotlivých rozhodnutí jako podkladů pro záznam bodů. Tvrdí, že žalovaný v rozporu s touto praxí vycházel z toho, že způsobilost jednotlivých podkladů posuzovat nemůže. Posledně uvedenému tvrzení žalobce nemůže soud přisvědčit, je jednoznačně vyvráceno odůvodněním rozhodnutí správního orgánu I. stupně i napadeného rozhodnutí. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně posuzoval jednotlivé pokutové (příkazové) bloky z toho hlediska, zda jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů (hodnotil, zda jsou vyplněny všechny povinné údaje, zda je text čitelný, zda je přestupkové jednání dostatečně popsáno, včetně právní kvalifikace, zda byl řidič ztotožněn pomocí dokladu totožnosti a zda je blok podepsán). Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrdil, že registr řidičů v rámci záznamu bodů a případného následného řízení o námitkách proti záznamu bodů zkoumá způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam příslušných bodů v rámci bodového hodnocení a správnost provedených záznamů. Správní orgán I. stupně postupoval podle žalovaného v souladu s těmito zákonnými pravomocemi. Náležitostmi jednotlivých podkladových rozhodnutí (bloků) se žalovaný zabýval na str. 9 – 13

napadeného rozhodnutí a podrobně je hodnotil z toho hlediska, zda konkrétní blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů. Správní orgány tedy postupovaly v souladu se závěry judikatury a s tím, jak by podle názoru samotného žalobce měly postupovat. Výtky uvedené v žalobě jsou zcela nepodložené. Soud pro nadbytečnost neprovedl důkaz žalobcem předloženými rozhodnutími jiných správních orgánů ve věci námitek.

24. Námítkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových a příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011 - 87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 - 49). Při zohlednění specifik blokového, resp. příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaného příkazového bloku.
25. **Příkazový blok ze dne 16. 4. 2018** (připojený k oznámení o uložení pokuty ze dne 17. 4. 2018) obsahuje identifikační údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště, číslo řidičského průkazu). Popis skutku je v příkazovém bloku specifikován následovně: „16. 4. 2018 v 14:57 hodin sil. II/151 Valtínov, porušil § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. překročil nejvyšší povolenou rychlost R 50/74/71 km/h 4SB 5484.“ Kvalifikace přestupku zní „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“ Přestupek byl spáchán v nedbalosti (nehodící se údaj „úmysl“ je v příkazovém bloku škrtnutý) a žalobci za něj byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, což dokazuje v příkazovém bloku uvedený číselný i slovní údaj. Příkazový blok byl vyhotoven ve Valtínově dne 16. 4. 2018. Na příkazovém bloku je zanesen podpis oprávněné úřední osoby, která je blíže identifikována jménem a příjmením, jakož i jejím služebním číslem. Nechybí ani otisk úředního razítka a konečně ani podpis obviněného (žalobce), který tímto s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě vyslovil souhlas.
26. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 16. 4. 2018 v 14:57 hodin v obci V. na silnici č. X jako řidič vozidla registrační značky X překročil maximální povolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více. Popis skutku („překročil nejvyšší povolenou rychlost R 50/74/71 km/h“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹. Uvedené číselné údaje představují ustálenou zkratku pro maximální povolenou rychlost, naměřenou rychlost a rychlost zjištěnou po zohlednění přípustné odchylky (srov. rozsudky NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014 - 39, ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 28/2018 - 45, či ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020 - 20). Z popisu skutku tedy vyplývá, že po odečtu možné odchylky měření byla vozidlu změřena rychlost 71 km.h⁻¹. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Označení místa spáchání přestupku obcí a číslem silnice vylučuje závěr, že by přestupek nebyl spáchán na pozemní komunikaci. Z výše uvedené formulace je navíc dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce (popis jednání obsahuje i údaj, že byl porušen § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb.). S ohledem na

identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem se služebním číslem, takže je rovněž jednoznačně identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že předmětný příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

27. Soud poznamenává, že žalobce v žalobě ve vztahu k příkazovému bloku ze dne 16. 4. 2018 opakuje v podstatě tytéž námitky, které uplatnil již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, přičemž nijak nereaguje na to, jak se žalovaný s odvolacími námitkami vypořádal. Tyto námitky se navíc zcela mýlí s realitou. Uvádí-li žalobce k příkazovému bloku ze dne 16. 4. 2018 například to, že „[v] kolonce označující formu zavinění není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti“ nebo že „[v] kolonce udávající výši finanční sankce není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možná ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný“, odpovídá soud, že tato tvrzení jsou nepravdivá, neboť žalobcem postrádané náležitosti příkazový blok – jak soud uvedl výše – ve skutečnosti obsahuje, což už ale žalobci dostatečným způsobem vysvětlil žalovaný, jehož závěry ohledně způsobilosti tohoto příkazového bloku být podkladem pro zápis do bodového hodnocení řidiče (srov. zejména str. 9 napadeného rozhodnutí a citaci žalovaného uvedenou výše v bodě 15 rozsudku) si soud plně osvojuje (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 - 130). Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, podle něžž „míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“
28. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, jakož ani podrobné (avšak realitě zcela odporující) námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem příkazového bloku ze dne 16. 4. 2018 nejsou důvodné. Soud neprovedl důkaz ani příloženými pokutovými bloky týkajícími se přestupků jiných řidičů, neboť tvrzení, že obecně je v možnostech správních orgánů řádně vyplnit pokutový blok, nevyžaduje důkaz. Předložené pokutové bloky nemají nadto žádnou souvislost se žalobcem a záznamem bodů v registru řidičů provedeným ve vztahu k němu.
29. Předmětem další žalobní námitky byl nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem pokutových, resp. příkazových bloků žalobce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém (příkazním) řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového (příkazového) bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém (příkazním) řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost pokutového (příkazového) bloku schvaluje. Podpis pokutového (příkazového) bloku rozhodně není pouhou formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81). Naopak přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je

popsán, a že je správně kvalifikován (viz rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16, a ze dne 9. 6. 2016, č. j. 6 As 233/2015 - 58, srov. dále rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018 - 37). Pokud má přestupce za to, že údaje uvedené v pokutovém (příkazovém) bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový (příkazový) blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v blokovém (příkazním) řízení a přestupek bude třeba řešit ve standardním přestupkovém řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový (příkazový) blok, přestože by s tím, co je v něm uvedeno, nesouhlasil, vůbec mu neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů v něm uvedených. Podepsal-li žalobce pokutový (příkazový) blok, přestože měl údajně za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku k zápisu bodů.

Závěr a náklady řízení

30. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
31. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost a ostatně je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. května 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. N.

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu